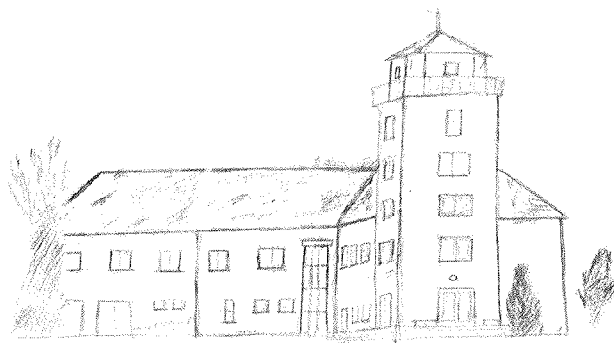
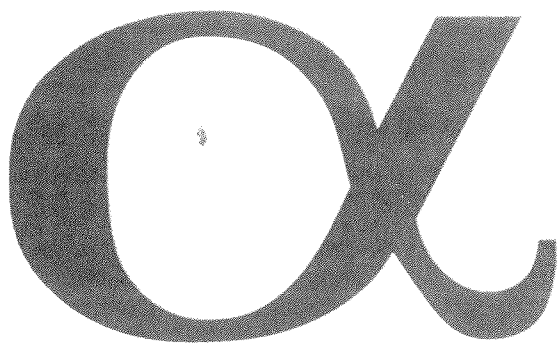

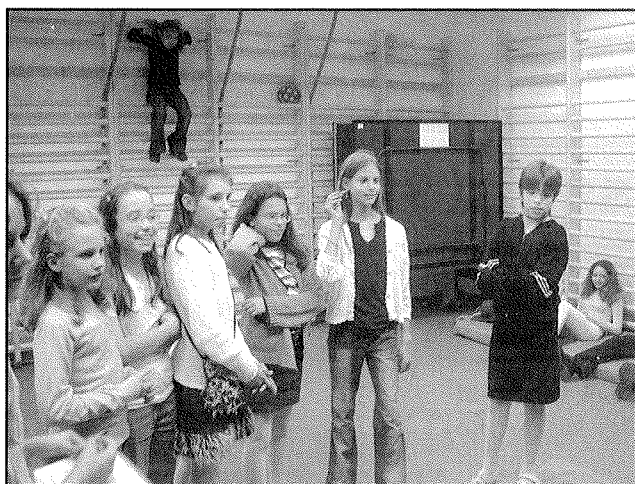

VI. ÉVFOLYAM III. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2004. NOVEMBER

Gólyabál

Gólyák + Buli =

Gondolom, mindenki nagyon várta. Főleg az 5.a-sok, a 9.a-sok és a nyelvi előkészítősek, hiszen ők ilyenén még sohasem vettek részt. Ez a buli szinte az egyetlen az első félévben, ezért volt érdemes kihasználni.

De előtte az újonnan érkezett diákokat próbára tették. Sok mindenre kellett végigmenniük az 5. a-soknak. Persze előtte csoportokra osztották őket.

A darts-al nem mindenki boldogult egykönnyen. De azért megbirkóztak vele.

Aztán a tanárokat kellett felismerniük, a 6. a-s Rózsa Noémi (vezető) segítségével.

Az activity, az szinte mindenkinek ment. Itt az iskolával kapcsolatos szavakat kellett kitalálniuk.

Csoki evés késsel-villával a 7. a-ban! Na az nem mindenkinek ment! Főleg úgy, hogy még be is volt csomagolva. De azért legalább egy embernek mindig sikerült megennie. Akinek pedig nem sikerült, az a végén persze megehetette.

Aztán a csoportoknak táncolniuk kellett. Először eléggé féltek, de aztán egyre jobban belejötték. A fiúk kánkán-oztak, a lányok inkább mást táncoltak.

Miután végig mentek ezeken a feladatokon, melyeket a 6.a -sok készítettek, át kellett vonulniuk (a többi diákkal együtt) a másik szárnyba, ahol el kellett

mondaniuk a diákfogadalmat. Takácsi Dorka (6. a) után kellett mondaniuk. Majd nevükön szólították őket, s kimentek Dorka mellé, és átvették az oklevelüket.

Ezek után vissza kellett mennie mindenkinek az alsósok közül, ahol a következők várták őket: teaház, csa-csa-csa tánctanulás,

ping-pongozás, disco, büfé és szórakozás.

A teaházba, az 5.a-ba, a szülők hoztak be különféle teákat. Ez a terület a többi helységtől eltérően csendesebb volt. Sokan jöttek be ide megpihenni táncolás után. Kicsit később Veszeka tanár úr gitározott itt. Többször énekeltek vele együtt.

Mónika tanárnő a 6.a-ban tanított csa-csa-csát azoknak, akiket igazán érdekelt a dolog. Igazán

érdekes tánc. Ha lesz rá alkalom, biztosan lesz még táncház.

Ping-pongozni lent a tornateremben lehetett. Ide szinte mindenki eljött, legalább egyszer.

Disco a táncteremben volt. Jó kis zenék mentek. A sötétben csak úgy ragyogtak a fények. Az utolsó számnál szinte mindenki ott volt. Azt mindenki legalább meghallgatta.

A büfé a 7.a-ban volt. Oda az ment, aki éppen megehezett. Mindenfelé lehetett enni ott. A pogácsától a szendvicsig mindent. Innivalók között is lehetett sokat válogatni. Az biztos, hogy a buli után itt nagy rendet kellett teremteni.

A buli ideje alatt mindenki nagyon jól érezte magát. Sokat szórakozott, felüdült. Az pedig biztos, hogy jövőre se marad el ez az alkalom!

-b -t

Gólyabuli

A gólyabuli a ötödikesek mulatságos és egyben közösségi gólyaavatásával kezdődött. Ezt a hatodik osztály készítette elő. Több fajta feladat is várt a kis-

diákokra, többek között: Activity, Cso-
koládé evő verseny, darts, üdítők, taná-
rok felismerése és táncverseny.

Amikor mindenki sikeresen végrehaj-
totta a feladatokat, átvonultunk az
Áprily terembe, ahol a gólyák fogadal-
mat tettek. A fogadalom után kezdőd-
hettek a programok az új szárnyban. A
alagsorban Dulai Teréz tanárnő ügyelt a
ping-pongozókra a tornaszobában.

Az első emeleten a büfét a szülői
munkaközösség szervezte. Szemben a büfével megkezdődött a Disco, ahol Magyar
Csenge a 8.a-ból szolgáltatva a zenét.

Ha a 2. emeletre mentünk, megtalálhattuk a Teaházat, amelyet Csokonay Nóra szervezett és vezetett. A jó hangulat "felelőse" Veszélka tanár úr volt, aki gitárjával kísérte az éneklő fiatalokat. A kicsit élelmesebbek még táncokat is elsajátíthattak, amelyet Mónika tanárnő áldozatos oktatásának köszönhetünk.

Földi tanár úr mindig a helyén volt és így rengeteg fotót készített Rólunk:)

Reméljük, hogy az új diákok és min-
denki jó kedvvel ment haza.

Horváth Rebeka 8.a

Gólyabál

A hagyományokhoz híven idén évele-
jén is volt Gólyabál (október 22.) Ilyen-

kor felavatják a gólyákat, az új diákokat. Bár az osztályunk fele régebben itt van, mint akik avatták őket, mégis az újakkal együtt izgatottan vártuk az avatásunkat. A 10. c osztály avatott minket, akik más versenyfeladatokkal és ajándékokkal tették felejthetlenné ezt az alkalmat. (ezúton is szeretném megköszönni nekik mindenki nevében a hajtogatott gólyákat, amik bizonyára sok munkát igényeltek.)

Az avatás végzetével indult a buli. Lent az Áprily teremben volt a disco, ahol sok táncos lábú fiatal csillanthatta meg táncudását. Akik gyertyafényre és romantikára vágytak, azok sem csalódhattak, hiszen volt idén is teaház, ahol Veszélka Tamás tanár úr gitárszóval tette hangulatosabbá a beszélgetést. A büfé idén is fantasztikus volt a sok édesanyának köszönhetően. Nagyon jól sikerült az idei Gólyabál.

Oláh Nikolett 9.b

Egyesületi ösztöndíjak

Tavasszal igazgatónő felhívta a figyelmünket, hogy pályázzunk Pro Scola ösztöndíjra. Átgondoltam, hogy mit is tettem az iskolámért ebben az évben. A pályázatban ezeket soroltam fel: tagja vagyok az iskolánk népdalkörének a Csipkefának, sokat megyünk szerepelni. Társaimmal több sportversenyen is részt vettem. Nagyon érdekel a kémia, így szakkörre járok, ennek következtében én képvis-

seltem a 7. osztályosokat a Református Középiskolák Országos Kémiaversenyén. Részt vettem a "Ki miben tudós?"-on, ahol 2 díjat is nyertem, egyet kémiából, egyet matematikából; ez alapján választottak ki arra, hogy képviseljem az iskolánk alsó tagozatát a Református Középiskolák X. Természettudományos Diákkonferenciáján, itt 2. helyezett lettem. Az Alfa szerkesztői közé tartozom, a természettudományos rovatot vezetem. A "Ki mit tud?"-on 3 kategóriában indultam.

A Gólyaavatáson kiderült, hogy nagyon értékes pályázatok íródtak, amelyek mind dicséretet érdemelnek, minden pályázó oklevelet kapott. Nagyon örültem, hogy Bokorné Forró Ágnes tanárnőtől én vehettem át a Szentendrei Refor-

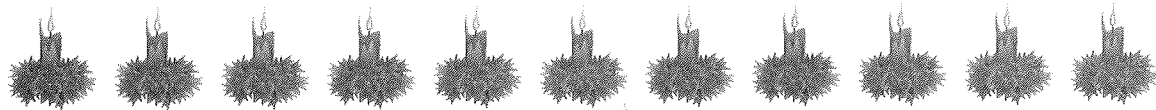
mátus Gimnáziumért és Kollégiumért Egyesület által a 2003/2004. tanévet követően adományozott "Mit tettem az iskolámért" ösztöndíjat.

Tóth Eszter 8.a

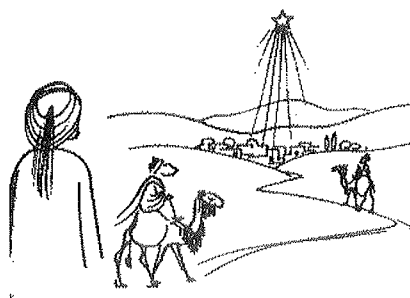
Október elején kaptam meg azt a levelet A Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért Egyesülettől, amelyben közölték velem, hogy én nyertem el az alapítványi ösztöndíjat. Az ösztöndíjra osztályfőnököm Szilágyi Andrea tanárnő pályázott, még tavaly év végén. Az ösztöndíjat a Gólyaavatón adta át az egyesület titkára és a zenekar vezetője Bokorné Forró Ágnes. Nagyon örültem, hiszen ezt az ösztöndíjat egy évben csak egy ember nyerheti el. Az ösztöndíjat a tavalyi évi tanulmányi munkámért az "Év matematikusa" versenyen és a házi versenyen elért második helyezésemért valamint közösségi munkámért kaptam (zenélés a hétköznapi áhítatokon).

Csékó András 7.a

Weihnachten

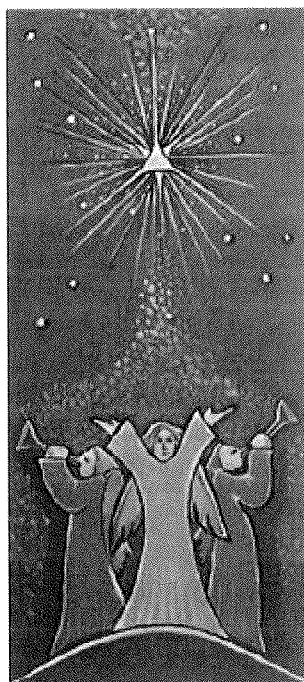

Gottes Sohn kommt in die Welt

In dieser Zeit befahl der Kaiser Augustus, dass alle Bewohner des römischen Reiches namentlich in Listen erfasst werden sollten. Eine solche Volkszählung hatte es noch nie gegeben. Sie wurde durchgeführt, als Quirinius Gouverneur in Syrien war. Jeder musste in die Stadt gehen, aus der er stammte, um sich dort eintragen zu lassen. Weil Joseph ein Nachkomme Davids war, der in Bethlehem geboren wurde, reiste er von Nazareth in Galiläa nach Bethlehem in Judäa. Joseph musste sich dort einschreiben lassen, zusammen mit seiner jungen Frau Maria, die ein Kind erwartete. Als sie in Bethlehem waren, brachte Maria ihr erstes Kind - einen Sohn - zur Welt. Sie wickelte ihn in Windeln und legte ihn in eine Futterkrippe im Stall, weil sie in dem Gasthaus keinen Platz bekommen hatten. (*Die Bibel - Lukas 2, 1- 20*)

Die Vier Kerzen am Adventskranz **

Vier Kerzen brannten am Adventskranz. Es war still. So still, dass man hörte, wie die Kerzen zu reden begannen. Die erste Kerze seufzte^[1] und sagte: Ich heiße Frieden. Mein Licht leuchtet, aber die Menschen halten keinen Frieden, sie wollen mich nicht. Ihr Licht wurde immer kleiner und verlöscht schließlich ganz.

Die zweite Kerze flackerte^[2] und sagte: Ich heiße Glauben, aber ich bin überflüssig. Die Menschen wollen von Gott nichts wissen. Es hat keinen Sinn mehr, dass ich brenne. Ein Luftzug wehte durch den Raum, und die Kerze war aus.

Leise und sehr traurig meldete sich nun die dritte Kerze zu Wort. Ich heiße Liebe. Ich habe keine Kraft mehr zu brennen. Die Menschen stellen mich an die Seite. Sie sehen nur sich selbst und nicht die anderen, die sie lieb haben sollen. Und mit einem letzten Aufflackern war auch dieses Licht ausgelöscht.

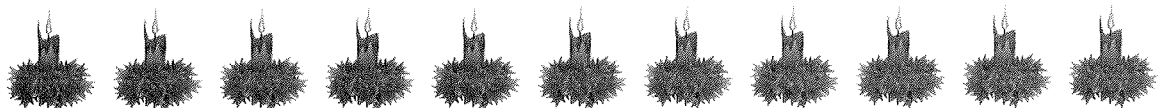
Da kam ein Kind in den Raum. Es schaute die Kerzen an und sagte: Aber, aber ihr sollt doch brennen und nicht aus sein!

Und fast fing es an zu weinen. Da meldete sich auch die vierte Kerze zu Wort. Sie sagte: Hab nur keine Angst! So lange ich brenne, können wir auch die anderen Kerzen wieder anzünden. Ich heiße Hoffnung.

Mit einem Streichholz nahm das Kind Licht von dieser Kerze und zündete die anderen Lichter wieder an.

^[1] seufzen: so ausatmen, dass ein Geräusch entsteht

^[2] flackern: etwas brennt so, dass sich die Flamme sehr unruhig bewegt

Boxing Day

Medieval 'Box-Up'~

Circa. 400-1500 AD -- the Middle Ages -- it was customary for the aristocracy of England to 'box-up' their leftovers, and 'tattered riches' for the poor and present gifts to their servants and those that performed services for them during the year, ie: the gardener, butcher and lamplighter. It's also considered that this was the day the churches would open the alms boxes and distribute their contents to the poor and needy. The tradition followed into the English colonies, and is marked on calendars in Canada, Australia and New Zealand.

~ Modern Tradition ~

Nowadays, Boxing Day is another excuse to be with friends and family. In England, it is a public holiday marked with soccer games and a traditional meal of roast lamb or beef. Around the world, it is another 'day off', and a good time to start planning New Year's resolutions.

Christmas Crackers

More than 150 years ago a simple tradition was born in Great Britain that continues to be an important part of the British Christmas to this day. I came upon this fascinating piece of information purely by accident when it was inspired by a client that I write for in England.

It all began during Thanksgiving week when my newest and most fun loving long distance client commissioned me to write some promotional material for her. She sent me a few suggestions as to what direction she was heading and asked me to keep in mind that it was to have a Christmas theme. Hence, she thought it would be a good idea to include something about "Pulling Crackers." I thought at first that she had gone crackers as I hadn't a clue as to what Pulling Crackers meant. Not wanting to appear too stupid I went online to my trusty search engine and wrote in the words Christmas Crackers. To my pleasant surprise there were quite a few web sites explaining Crackers and with that a whole new world opened up for me.

I soon discovered that it was in 1847 when a gentlemen by the name of Tom Smith invented this unique and unusual ditty. A Cracker is a small cardboard tube covered in brightly colored twists of paper. Inside the Cracker is the fun part. Two people take hold of the Cracker at each end and pull. The friction creates a small 'pop' which ingeniously is produced by a narrow strip of chemically impregnated paper. Out pops a bright paper hat, a small gift, a balloon, a motto or a joke. The contents within each Cracker is tailored for the occasion and can contain masks, puzzles, jewels, games and mottoes. There are literally thousands upon thousands of Crackers to choose from.

After realizing his success at producing Christmas Crackers, Mr. Smith went on to produce crackers that celebrate every major occasion throughout Great Britain. When Tom Smith passed away his three sons carried on the tradition of Christmas Crackers and continue developing cracker designs, content and mottos for every holiday and celebration throughout the year. More than 150 people work in the main office and factory in Rickmansworth. Crackers are exported worldwide to 34 countries including the USA, Australia, South Africa, Hong Kong and Japan.

Today, although the majority of work in making crackers is automated, every single cracker still has the snap carefully placed by hand inside and filled with something special before closing. Some crackers are made entirely by hand and very elaborately designed.

Christmas would not be Christmas in Great Britain without crackers as they have become part of the significant festivities. Mr. Smith's crackers are still being pulled and enjoyed throughout the world and always an important part of the Christmas celebration in England.

IL EST NÉ, LE DIVIN ENFANT

XVIIIe siècle

1. Il est né, le di - vin En - fant; Jou - ez, haut -
bois, ré - son - nez, mu - set - tes; Il est né, le di -
- vin En - fant, Chan - tons tous son a - vè - ne - ment.
De - puis plus de qua - tre mille ans Nous le pro - met - taient
les pro - phé - tes, De - puis plus de qua - tre mille ans
Nous at - ten - dions cet heu - reux temps.

Reprendre depuis le début

2. Ah! qu'il est beau! qu'il est charmant!
Ah! que ses grâces sont parfaites!
Ah! qu'il est beau! qu'il est charmant!
Qu'il est doux, ce divin Enfant!
Il est né ...

3. Une étable est son logement,
Un peu de paille est sa couchette;
Une étable est son logement,
Pour un Dieu quel abaissement!
Il est né ...

4. Il veut nos cœurs, il les attend,
Il vient en faire la conquête;
Il veut nos cœurs, il les attend,
Qu'ils soient à lui dès ce moment!
Il est né ...

5. Partez, ô rois de l'Orient!
Venez vous unir à nos fêtes;
Partez, ô rois de l'Orient!
Venez adorer cet Enfant.
Il est né ...

6. O Jésus! O Roi tout-puissant!
Tout petit enfant que vous êtes,
O Jésus! O Roi tout-puissant!
Régnez sur nous entièrement.
Il est né ...

Esterházy: Harmonia caelestis

Dormi Jesu dulcissime

Quiesce nate suavissime

Plus milies gratissime

Te volo nunc diligere

O parvule, o parvule.

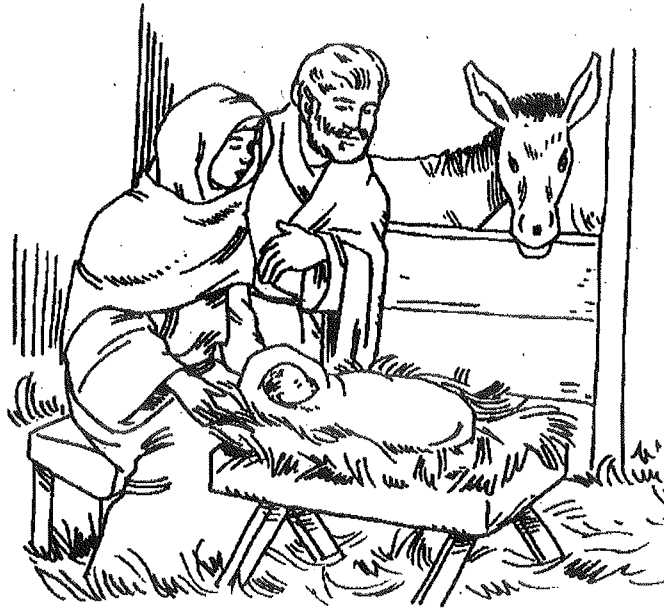
Coeli cives occurrite,

Portas vestras attollite,

Triumphatori dicite:

Ave mi dulcis Jesule,

Infantule, infantule.

ADESTE, FIDELES!

Adeste, fideles,
Laeti triumphantes,
Venite, venite in Bethlehem.
Natum videte
Regem angelorum.
||: Venite adoremus, :||
Dominum.

En grege relicto,
Humiles ad cunas
Vocati pastores appropierant.
Et nos ovanti
Gradu festinemus;
||: Venite adoremus, :||
Dominum.

Stella duce, Magi
Christum adorantes
Aurum, tus, et myrrham dant munera.
Iesu infanti
Corda praebeamus;
||: Venite adoremus. :||
Dominum.

Cantet nunc hymnos
Chorus angelorum;
Cantet nunc aula caelestium:
"Gloria, gloria
In excelsis Deo!"
||: Venite adoremus, :||
Dominum.

Deum de Deo,
Lumen de Lumine,
Gestant puellae viscera,
Deum verum,
Genitum non factum.
||: Venite adoremus. :||
Dominum.

Aeterni Parentis
splendorem aeternum,
Velatum sub carne videbimus;
Deum infantem
pannis involutem.
||: Venite adoremus. :||
Dominum.

Pro nobis egenum
et foeno cubantem,
Piis foveamus amplexibus.
Sic nos amantem
quis non redamaret?
||: Venite adoremus. :||
Dominum.

Ergo qui natus
die hodierna
Iesu tibi sit gloria
Patris aeterni
Verbum caro factum
||: Venite adoremus. :||
Dominum

Egy szem kökény, két szem kökény...

ACsipkefa Együttes november 13-án, szombaton Pomázon, a területi népdalversenyen szép eredménnyel szerepelt. Énekhármas kategóriában indult három lány, Tímár Sára /10.a /; Kocsis Réka és Zákányi Borbála /10.c/. Somogyi szerelmi dalokat énekeltek és a produkciójukkal továbbjutottak a megyei döntőbe, amely november 27-én, Gödöllőn lesz. A pomázi verseny reggel 10-től 14 óráig tartott. Bizony elmúlt három óra is, mire hazaérkeztünk fáradtan, de a jól végzett munka örömevel. Gyorsan "nekiálltunk kipihenni magunkat", mert másnap egy újabb megmérettetésre került sor.

Októberben jelentkeztünk egy pályázatra, mely az "Élő népzene" címet viselte. Audio felvételt kellett beküldeni a budapesti Aranytíz Művelődési Házba, ez volt az elődöntő. Tavaly készült egy lemezfelvétel, melyen iskolánk diákjai énekelnek. A lemez címe: "ÉnekeljeteK új éneket". Ennek az anyagát küldtem el. / A lemez jelenleg is kapható a református templom könyvtérjében. / A zenei anyagot a zsűri úgy ítélte meg,

hogy behívtak minket a döntőbe. Ez volt 14-én, vasárnap 14 órakor. Tizenkilenc együttes és szólista került a döntőbe. Ott volt az Óbudai Népzenei Iskola számos szólistája, együttese, olyan ismert együttesek, akiknek hangfelvételeit az üzletekben is árulják... szóval meglegem lett a látványtól. Csupa "profi"! Persze ezt az érzésemet nem osztottam meg a lányokkal, hanem bízattam őket, hogy adják bátran önmagukat, úgylis a részvétel a fontos, különben is már tegnap kaptunk egy "arany"-at. A produkciókat hallgatva ők is egyre jobban tisztába lettek azzal, hogy itt elég magas a színvonal. Én csak mosolyogtam, és bátorítottam őket...

A színpadon szépen szerepeltek, bár láttam rajtuk, hogy nagyon izgultak. Ezt követően teáztunk, jókat nevetgeltünk és néztük az óránkat, mert már hét óra fele járt az idő. Következett a zsűri döntésének és értékelésének a meghallgatása, ami nagyon érdekelt minket, hiszen úgy gondoltuk, hogy most ide tanulni jöttünk! A zsűri elnöke: Halmos Béla, tagjai: Ágoston Ildikó énekes és Juhász Zoltán népzeneész volt.

Alaposan "kivesézték" az előadókat. Mi nem izgultunk, úgy gondoltuk nincs miért, hiszen ilyen erős mezőnyben esélyünk sincs a győzelemre! A zsűri döntése: Nívó díjat kapták az alábbi együttesek:....Csipkefa Együttes....! Én azt hittem, álmodok! A lányok is meregették a szemüket! No most kezdünk remegni az izgalomtól!!! A zsűri véleménye: szép, természetes hangon énekelnek a lányok, szépek a dalszövegek, bátrabban és magabiztosabban kell kiállniuk. Nívó díj. Gyakorolgtam a szót, hiszen ez igen nagy kitüntetés.

Mi kell hozzá? Tehetséges lányok, szép népdalok. De ez kevés! A legfontosabb ezen kívül, hogy ezek a lányok lemondtak a szabadidejükről, pihenésükről, felvállalták és segítették egymást. Ez utóbbi - amúgy igen ritka és nemes - emberi tulajdonságok nélkül nincs produkció! Ők jól vizsgáztak emberileg és zeneileg is. Ez egy óriási ötös a "Nagy Ellenőrző Könyvbe"!

Lázár Enikő
tanárnő

Zöld hírek

Az emberek rengeteg hulladékot termelnek és ennek 20-25%-a veszélyes hulladék. A legjobb az lenne, ha egyáltalán nem termelnének szemetet, bár ez nehezen megvalósítható a városban lakó embereknek. Azért mégis próbáljunk meg valamit

tenni ennek érdekében! Ha tehetjük, csak többször felhasználható dolgokat vásároljunk! Kerüljük a felesleges csomagolást! Például nem fontos műanyag palackos vagy szívószálas innivalót vennünk minden nap az iskolába menet, helyette otthon a teáinkat betölthetjük termoszba, kulacsba. Alufólia csomagolás helyett tegyük uzsonnás dobozba a tésztafánkainkat. Az egyszer használatos pohárból rögtön szemét lesz, a dédnagymama bögréjéből pedig még ma is sokkal jobban esik a kakaó, mint bármi másból. Vásároljunk meg gondoltan, hogy ne vegyünk mindenfélét

lét össze-vissza, mert abból úgylis csak szemét lesz.

Ha mégis keletkezik hulladék, akkor legalább gyűjtsük úgy, hogy minél többet újra hasznosíthassunk belőle. Ez azt jelenti, hogy minden egyforma anyagú hulladékot külön gyűjtsünk a többitől. Hulladékgyűjtő szigetnek azt nevezzük, ahol külön konténerekbe lehet elhelyezni a szétválogatott anyagokat. Városunkban több helyen is található ilyen szigetek.

Szentendrén jelenleg szelektíven gyűjthető:

- a műanyag palack
- a papír
- az üveg
- a fémdoboz
- az elemek

Ezekről részletesen a következő számokban olvashattok majd.

Tóth Eszter 8.a

Hogyan szerezzünk világ bajnoki ezüst érmet?

Az akrobatikus rock and rollnak kétféle kategóriája van, a páros és a csak lányokból álló formáció. A kategóriákon belül is vannak osztályok, korcsoport szerint. (párosnál: children, junior 1, junior 2, felnőtt C,B,A, formációnál: children, junior, felnőtt)

A formációban 3-6 lány táncolhat. Nagy formáció van párosnál is, ahol maximum 6 pár táncolhat, és formációban is, ahol ugyanúgy a maximum létszám a 12.

Párosnál junior 2-től, formációnál felnőtt kategóriában kötelező az akrobatika, erre külön edzések vannak: heti egy alkalommal csak akrobatikázunk, a többi edzésen (heti 3-4-szer) a koreográfiát táncoljuk a kigyakorolt akrobatikákkal. A párosoknál junior 2-től egyre nehezednek az akrobatikák, felnőtt A-ban a kötelező 6 akrobatika

közül háromnak különböző szaltónak kell lennie.

A nagyobb versenyekre 1-2 év alatt lehet kijutni. Először a házi verseny (csak egy egyesület táncosai versenyezhetnek) legfelső kategóriáját kell megnyerni, utána ki lehet jutni területi versenyre, majd budapestire, országosra, Magyar Bajnokságra, nemzetközire és

VB-re.

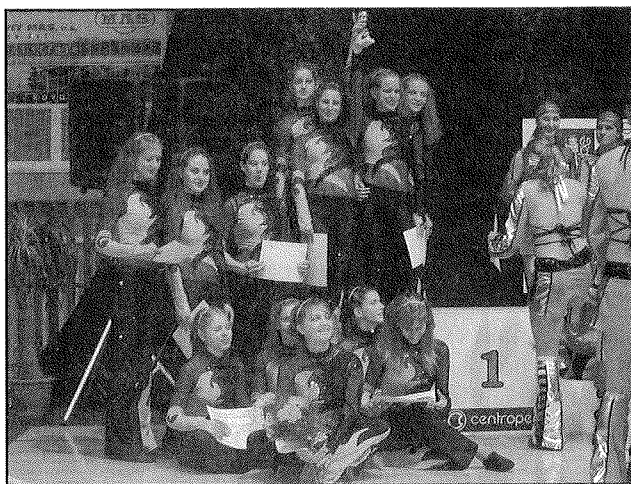
Én 1995 szeptemberében kezdtem el táncolni a bátyámmal. 1-2 évet táncoltunk együtt párként, később úgy döntöttünk, hogy szétválunk, ő tovább párosozott én meg elkezdtem formációzni.

Azóta felnőtt kis formációban és nagyformációban is táncolok, heti 4-5 alkalommal, 1,5-2 órát.

Tavaly a nagyformációval a Magyar ranglistán másodikak lettünk, és így jutottunk ki a szeptember 25.-én megrendezett VB-re Csehországba, Jihlávába. A Magyar ranglista első helyezette nem készült el a koreográfiájával, így mi képviselhettük Magyarországot.

Nyáron készültünk el a táncsal, így nem sok reménnyel indultunk el, de az edzőnk és a mi nagy örömmünkre elhoztuk a 2. helyet!

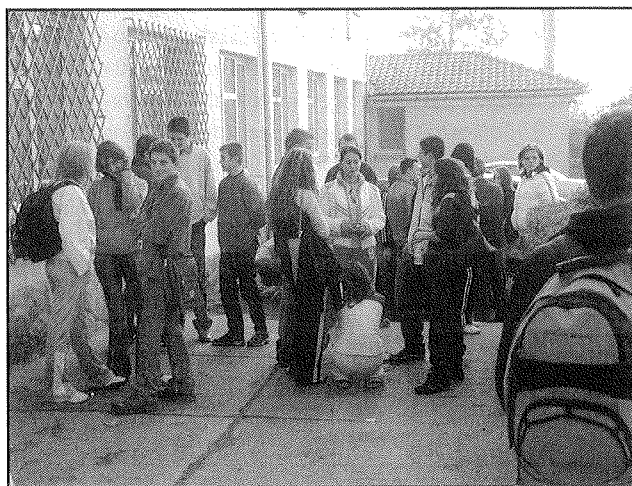
Tóth Janka 11.a

Vendégek Kézdivásárhelyről

Október 29. és 31.-e között szállásoltak el iskolánk diákjai erdélyi diákokat a Kézdivásárhelyi Református Kollégiumból, akik a Sportarénában megrendezett Református Diákok Találkozója-ra érkeztek. A 40 diák és 6 tanár 28-án este 6-kor indult busszal Kézdivásárhelyről. Másnap reggel fél 9 körül érkeztek Szentendrére, jó fáradtan az éjszakai buszút miatt. A Diákpresbitérium tagjai fogadták őket, majd az Áprily teremben kaptak teát. Kérdezgettem őket az iskolájukról, így megtudtam, hogy náluk 4 évfolyam van, 9.-12. A negyven diákot az alapján választották ki, hogy kinck volt útlevele. Ami nálunk a Diákpresbitérium, azt náluk Diákszövetségnek nevezik. Annak tagjai szerkesztik Sulisok(k) nevű iskolaiújságjukat. Szá-

momra meglepő módon horoszkóp is van benne. A délelőtti programjuk vá-

rosnézés volt. Tetszett nekik Szentendre a szűk utcáival, azt mondták, hasonlít Kézdivásárhelyre. Hogy miben, azt nem sikerült kiderítenem. A tanítás után mindenki hazament a szállásadó-

jával. Szombat reggel 8-kor találkoztak az iskola előtt és busszal mentek be

Budapestre. A találkozóban kellemesen csalódtak. Az egyik lány azt mondta, hogy mivel náluk az előadások nagyon unalmasak, mindenki arra készült, hogy ez is az lesz, de jól érezték magukat. (Nagy élmény volt számukra, hogy részt vehettek egy olyan rendezvényen, ahol ennyi református diák volt jelen.) Vasárnap reggel indultak haza, Visegrádon át. Megnézték a palotát, ahol az idegenvezetőjük az erdélyi származású költő, Áprily Lajos unokája ifj. Jékely Endre volt. (...) Ez az élmény kölcsönös volt, mert azok a tanulók, akik fogadtak diákokat hasonlóan élték meg ezt a találkozót.

Kocsis Réka 10.c

Az új szárny avatása

Nagy nap volt ez a gimnázium életében. A püspök helyettes úr felavatta az új szárnyat. De előtte istentiszteletet tartott a szentendrei református templomban. A felsős gimnazisták tiszteletüket kifejezve énekeltek, hangszeren játszottak és a Bibliából elolvasták a 111. zsoltárt. A Galatákhoz írott levél 2. részéből az igeszakasz nekünk szólt. Az igemagyarázat hozzáillett a gimnázium életéhez.

A püspök helyettes úr / mert, hogy sajnálatosan megbetegedett a püspök úr / Varga László áldását kívánta a gimnáziumnak. Nagyon szép istentiszteletet tartott.

Hamarosan visszajött az iskolába a felsősök kíséretében, ahol már várták őt a zenekarosok. Az igazgatói beszéd után a zenekar szépen hangzó muzsikát játszott. A püspök helyettes úrnak ez nagyon tetszett. Majd felment az igazgatónő, a tiszteltes úr, és a vendégek kíséretében az új szárnyba, ahol a nemzeti színű szalagot közösen elvágta az esperes úrral, Fónagy Mik-

lóssal. Varga László püspök helyettes úr benézett az osztálytermekbe is. Legelőször a 6. a-ba nézett be. A hatodikosok örömmel énekeltek el neki a 370.

dicséretet. Majd benézett a többi osztályba is, ahol szintén énekeltek neki. A püspök helyettes úr kedvesen köszöntötte az osztályokat. Ezt követően bementek a táncterembe a vendégek, ahol a 8. a -sok tánccal mutatkoztak be nekik. Varga László úr nekik is mondott egy pár barátságos szót. Aztán lementek a tornaterembe, ahol éppen

tornaóra folyt. Ők egy kis ízelítőt adtak teszi tudományukról. A püspök helyettes úrnak ez is nagyon tetszett. Az egészen lent után az egészen fenn, a tetőtér következett, ahol még nem is olyan régen dolgoztak a kőművesek. De a munkások helyett már a "Csipkefa" várta őket. A jól ismert népdalkör itt is megmutatta tudását. A vendégeknek népdalokat énekeltek, és átadták a püspök helyettes úrnak saját megjelent CD-jüket és egy csokor virágot. Varga László úr felavatta a tetőtér.

Az igazgatónő ezek után körbevezette a vendégeket és a püspök helyettes urat a gimnázium azon részein, amelyek újonnan épültek: a gondnoki lakáson, az ebédlőn.

Utána a vendégek díszebéden vettek részt.

Reméljük, hogy az új tornacsarnokunk avatására a püspök úr már meggyógyul és ő fogja tartani az ünnepi beszédet.

-b -t

Sportminiszter

Mi közöd a sportokhoz?

Aki ismer az iskolában, az tudja, hogy élek-halok a labdarúgásért. Aki még ennél is jobban ismer, az azt is tudja, hogy sokáig versenyszerűen atletizáltam és teniszeztem, melyeket szintén nagyon szerettem. Ezeken kívül a kézilabda említhető még meg kedvenc sportjaim között.

Miért pályáztál a sportminiszteri posztra?

Ennek több oka is van. Először is a sportszeretetemet kell megemlíteni, mert anélkül meg se fordult volna a fejemben a gondolat. Másodszor az, hogy mindig is szerettem volna kipróbálni magamat ilyen téren is. Harmadszor pedig azt kell megemlítenem, hogy a közelmúltban volt rá példa,

hogy egy sportminiszterből miniszterelnök lett. Ki tudja?

Mit tettél eddig a sportért az iskolában?

Amellett, hogy rendszeres résztvevője vagyok a fociedzéseknak, mellett versenyre is mentem már az iskolát képviselve. A három szombati napon lezajló bajnokságon sajnos nem értünk el túl jó eredményt, de az biztos, hogy ami tőlünk telt, azt megtettük.

Milyen terveid vannak?

A legfontosabb célom az, hogy mindeki - kivétel nélkül- tudjon sportolni az iskolában. Ehhez persze sokféle bajnokságot kell teremteni, hogy mindeki megtalálhassa a számára megfelelő mozgást. Másodszorban pedig a nagyobb képességekkel megáldott gyerekek iskolán kívüli sportolásának, versenyeken való részvételének a támogatása a célom.

Szabó Miklós 11.a

Tanári arcképcsarnok

Sok szeretettel köszöntjük új tanároinkat!

Csesznákné Nagy Katalin tanárnő

számítástechnika

Földiné Koczor Tünde tanárnő

matematika, fizika

Kis Anna tanárnő

francia

Dr. Puskás Áronné Mariann tanárnő

könyvtár

Szénásiné Lénárt Zsófia tanárnő

magyar, hittan

Schusztér Gergely tanár úr

német, földrajz

Megkértük őket, hogy töltsenek ki egy bemutatkozó kérdőívet:

- Honnan érkezett?

Katalin tanárnő: "16 éve költöztem Szentendrére. 12 évig tanítottam az Izbéji Általános Iskolában, onnan érkeztem ide.

Tünde tanárnő: Most éppen GYES-ről érkeztem; Boldizsár nevű gyermekem születése előtt egy hat évfolyamos alapítványi gimnáziumban dolgoztam Budapesten. Az az iskola a Közgazdasági Politechnikum.

Anna tanárnő: Távolabbról? - Nagyváradról. Közelebből? - a szentendrei Móricz Zsigmond Gimnáziumból, ahol 15 éve, és most is, tanítok.

Mariann tanárnő: Pilisszent-keresztről érkeztem. A község általános iskolájában tanítottam biológiát, testnevelést, és az iskolai könyvtárat vezettem.

Zsófia tanárnő: Korábban a Sárospataki Református Gimnáziumban tanítottam, Tahitótfaluba 4 évvel ezelőtt köl-

tőtünk. Kisebb gyermekem már Budapesten született.

Schusztér tanár úr: Dunabogdányból érkeztem, ahol nevelkedtem, elemi iskolámat végeztem és mind a mai napig lakom. Szívesen élek ebben a Szentendréhez közel fekvő faluban, hiszen fekvése lehetővé teszi, hogy viszonylagos főváros-közelsége miatt stratégiai értékese legyen és emellett alkalmas arra, hogy természetközeli, igazi falusi életet éljek. Dunabogdány közösségéhez erősen kötődöm és sem gimnáziumi, sem főiskolai tanulmányaim alatt hosszabb időre el nem hagytam. A jövőmet pedig ugyancsak e mag köré próbálom felépíteni, szervezni.

- Miért ezt az iskolát választotta?

Katalin tanárnő: Már az iskola indulásakor szerettem volna ide jönni tanítani, de akkor éppen GYES-en voltam a kisebbik fiammal. Azóta is figyelemmel kísértem az iskolát, sok szépet és jót hallottam róla. Komoly szakmai kihívást jelent, hogy ECDL vizsgára készíthetem fel a tanulókat.

Tünde tanárnő: Az előző munkahelyem nagyon messze van (IX.ker.), a gyermekem (az egyik) nagyon kicsi,

ezért olyan helyet kerestem, ami közel van. A Református Gimnáziumra volt rátekintésem és hívó szót is kaptam, ezért választottam.

Anna tanárnő: Az iskola vezetősége kért fel a francia nyelv tanítására. Megtisztelő a feladat, szeretek tanítani, tehát elvállaltam.

Mariann tanárnő: Az elmúlt tanévben egy tanfolyamon vettem részt ebben az iskolában, akkor fogott meg a szellemisége, értékrendje. Egy könyvtár állománya alakítása, feltárása, számítógépre vitele igazán nagy kihívás a mi szakmánkban.

Zsófia tanárnő: Református teológiát és magyar szakot végeztem, ezért esett a választásom a református iskolára.

Schusztér tanár úr: Az iskola megkeresésében nagy szerepet játszott a közelsége, azonban nem ez volt az egyetlen szempont, hiszen Szentendrán csak ezt az iskolát kerestem fel. Mindenképpen egyházi iskolában szerettem volna tanítani, mert én is - talán meghatározó éveimben - egyházi iskolában nevelkedtem és tanultam. Ezentúl imponáló

volt az iskola szépsége, tisztasága és a külső szemmel is tapasztalható fejlődése.

- Hogy érzi itt magát?

Katalin tanárnő: Köszönöm szépen, jól. Nagyszerű iskola ez, nagyszerű gyerekek és nem utolsósorban sok kiváló pedagógus van itt. Örülök, hogy itt lehetek.

Tünde tanárnő: Az első napokban úgy éreztem, hogy a diákok zöme bennem, a tanárban ellenséget lát, s nem segítőt. Mára ez azért javult, de még van mit tennem ezen a területen.

Anna tanárnő: Jól. Remélem, hogy

eredményes lesz a munkám, és akkor még jobban.

Mariann tanárnő: Nyugodt, barátságos

légkör vesz körül, jól érzem itt magam, szívesen végzem a rám bízott feladatot.

Zsófia tanárnő: Köszönöm, jól. Az első néhány hét, hónap az ismerkedés, beilleszkedés időszaka . . . , de kollégáimtól minden! segítséget megkapok; s bevallom, nagyon jól esik a diákoktól érkező egy-egy mosoly. Jó látni kedves, tiszta arcokat, csillogó szemeket!

Schuszter tanár úr: Az iskola belső megismerése sem váltott ki belőlem semmiféle negatív érzést, még csak gondolatot sem. A kollegák és a vezetőség nyíltan, őszintén és szeretettel fogadott, amely szokásukban naponta megerősítenek. Kellemes érzés naponta ilyen kollegákkal együtt dolgozni.

Ugyanezt mondhatom el a diákjainkra is, akik fiatal korom ellenére az első perctől fogva tanárunkként tisztelnek és kitartóan követik utasításaimat. Ezekkel a fiatalokkal örömemre szolgál minden együtt töltött óra és siker.

- Mik a jövőre vonatkozó tervei?

Katalin tanárnő: Igyekszem megtanulni mindenkinek a nevét, mert ez még nem teljesen sikerült. Komolyra fordítva a szót, nincsenek nagy terveim. Szeretném jól végezni a munkám.

Tünde tanárnő: Szeretném, ha azok a diákok, akiket tanítok, ráébrednének arra, hogy a környezetük ismerete mennyire fontos, tehát érdekelné őket a fizika. Másrészt szeretném, ha a matematikát gondolkodás fejlesztő kihívásnak tekintenék, s egyszer-egyszer azt mondanák:

'tökéletesen) jó volt ezt a feladatot megoldani!'

Anna tanárnő: Nyugdíjas tanárként hosszú távú terveim nem lehetnek. Remélem, hogy folytatni tudom, amit elkezdtem. Köszönöm az érdeklődéseket.

Mariann tanárnő: Szeretném használhatóvá tenni az állományt, szeretném, ha minél többen lennének aktív tagjai a könyvtárnak, ha megépül a tetőtérben, s végleges helyükre kerülnek a könyvek. Szeretném, ha örömmel jönnének az iskola tanulói, tanárai a könyvtárba, s nem csak egy kapott feladat kapcsán, hanem szórakozásból, kedvtelésből is olvasnának.

Zsófia tanárnő: Nagy ígéreteket nem szeretek tenni. A fő célom, hogy elvégezzem, s jól végezzem a feladatomat; az emberek között, de mindenekelőtt Isten előtt.

Schuszter tanár úr: Jövőre vonatkozó terveim között első helyen szerepel, hogy munkámban tisztességesen megfeleljek, s minél hosszabb időt tölthessek a Református Gimnázium falai között és ezáltal diákjai és az iskola javára használjam fel tudásomat.

Köszönjük az őszinte válaszokat és mindenkinek sok sikert kívánunk!

Kassai Gyöngyi 7.a

Focikupa

Az idén októberben került először megrendezésre az iskolai focikupa, amiért vándorkupát lehetett nyerni. Ez a torna két forduló. Most volt az őszi forduló, és lesz tavasszal is egy. A tornán 7.-től egészen 12. osztályig 4+1 fős csapatokban indulhattak.

Nagyon örültünk neki, hogy megrendezték, mert így be tudtuk bizonyítani, hogy nem érdemes minket lebecsülni, ugyanis az őszi fordulót a 8.a osztály nyerte (vagyis mi). Ahhoz hogy egy csapat meg tudja nyerni a kupát, csapatmunka kell és lelkesedés. (Na meg osztálylabda, meg nem árt konyítani valamit a foci-

hoz). Ezek nélkül nem lehet nyerni. A legnehezebb ellenfelünk a 12. a osztály volt. Az első meccsen 3-3 at játszottunk

velük. a második meccsen pedig 2-1 re nyertünk. Még a vándorkupán kívül lehetett nyerni Fair Play díjat, amit a legmegbízhatóbb csapat kapott meg (9.a) és a legjobb játékos is nyert egy kupát (Katona Dávid 8.a).

A focipályán került megrendezésre a díjátadás, amit Schuszter Gergely tanár úr vezetett le, és amin megtisztelt minket figyelmével az Igazgató és Köck Gábor testnevelő tanár is.

Remélem tavasszal is ilyen sikeresen meg lesz szervezve a bajnokság.

Szalontai Bence 8.a

Napsugár ösztöndíjasok

1992. május 18-án születtem, kiskorom óta Szentendrén élek. Az alsó osztályokat a Barcsay Jenő Általános Iskolában végeztem. Két testvérem van, bátyám szintén itt tanul, öcsém még alsó tagozatos. 4 éve zongorázom, és ettől az évtől szeretnék orgonálni is. 5 éves korom óta úszom, de nem versenyszerűen. Érdeklődöm a történelem, az irodalom és a német nyelv iránt. Szabadidőmben sokat olvasok. Országátszerte sok levelezőtársam van, akikkel már több éve tartom a kapcsolatot.

Légrádi Zsófia 6.a

Idén elnyertem a Napsugár-ösztöndíjat, ezért azt kérték tőlem, hogy írjak egy cikket miért és hogyan "tanulok jól". Ez elég nehéz kérdés, de azért megpróbálok pár dolgot összehozni. Általában készülök az órákra, ha meg nem akkor szerencsém van és nem feleltetnek. Legtöbbször a tananyag is ér-

dekel. Az előre bejelentett dolgozatokra alaposan felkészülök és ha becsúszik egy-két rossz jegy, azt már így ki tudom javítani. Gyorsan tanulok, úgyhogy egy-egy tantárgyra nem kell sok időt fordítanom. Sokat olvasok, biztos abból is tanulok valamennyit.

Ennyi ötletem van!

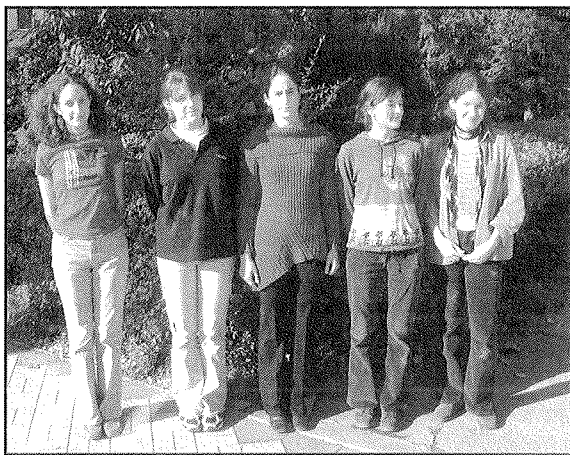
Legeza Luca 8.a

Azon szerencsések közé tartozom, akik olyan családba születtek ahol a tudás megbecsült érték. Szüleim is tanult emberek, az ő példájuk is sokat jelent számomra. Mindig örültek eredményeimnek, elismertek és bíztattak ha arra volt szükségem. Alsóbb osztályokban is mindig olyan tanárim voltak akik szintén bátorítottak, elismerték teljesítményemet. Ezért szívesen emlékszem vissza rájuk. A tanárok személyisége és munkája is fontos volt számomra a sikerek eléréséhez. A család és

az iskola segítségéhez már csak sok-sok szorgalmat kell hozzátennem és a mindennapi felkészülést a másnapi órákra.

Juhász Borbála 8.a

Libertiny Dorka vagyok. Már 6. éve járok a SzRG-ba. Ez idő alatt sokmindent tanultam tanáraitól és társaimtól, nemcsak a tananyagot. Ezért bátran mondhatom, hogy nem az érdemjegy a legfontosabb.

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János
Belloni Tamara 6.a
Kassai Gyöngyi 7.a
Tóth Eszter 8.a
Varga Bence 9.b
Batka Balázs 10.a
Bélteki Gábor 10.a
Deim Balázs 10.b
Kocsis Réka 10.c
Kun Hajna 11.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu

Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium

2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

Természetesen lényeges, hiszen iskolánk kiemelten jutalmazza a kitűnő tanulókat. Az ösztöndíj elismerés a munkáért. Segíthetsz vele szüleidnek. Mégis úgy gondolom, hogy az elsődleges az, hogy te legyél elégedett a teljesítményeddel, valamint azért ülj le tanulni, mert neked vannak céljaid, nem pedig szülői noszogatásra, vagy legalábbis ne csak azért. Én azért tanulok, mert céljaim vannak, és csak úgy érzem jól magam, ha ezekért mindent megteszek. Kívánok mindenkinek kitartást, energiát egész évre!

Libertiny Dorka 10.a

Nemzetközi sportsiker

Ebben az évben Szentendre volt a házigazdája a testvérvárosainkból - Wertheim, Salon de Provence, Huntingdon-Godmanchester- érkező fiatal sportolók találkozájának. A csapatok létszáma 26-26 fő volt.

Az atlétikai verseny kora délután kezdődött a Kinizsi Pál Tiszthelyettes Képző Központ szabadtéri sportpályáján. A versengés többféle futószámából, kislabda dobásból és távolugrásból állt. Csapatunknak sikerült az első helyet megszereznie.

Szerda reggel a Kinizsi Pál Tiszthelyettes Képző Központ uszodájában találkoztunk. Az úszás nagyon jól indult, az első 6 egyéni számban végig a magyarok értek be elsőként és végül összesítésben is vittük a pálmát.

Délután a Móricz Zsigmond Gimnáziumban tartottuk a röplabda versenyeket, amelyet szintén megnyertünk. A tornaterem zengett a szurkolóktól, tömve volt jókedvű, győzelemre éhes sportolókkal és persze az iskolába járó diákokkal, akik teljes hangerővel szur-

koltak nekünk. Nyilván ez is segítette győzelmünket.

Csapatunk első győzelme után bátrabban és talán magabiztosabban léptünk fel a későbbi versenyszámokban. Az atlétikát, az úszást és a röplabdát is mi, szentendreiek nyertük az összesítésben. A szentendrei iskolák diákjaiból álló csapatunk a három nap alatt még jobban összekovácsolódott, valamint új barátságokat is kötöttünk testvérvárosaink diákjaival.

A mi iskolánkat **Csuhai Eszter 11.a, Szűcs Emese 10.c, Szakács Anita 10.b, Pécsi Simon 10.c** képviselték.